

รายงานสรุป

งานสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ 2547

เฉพาะประเด็นว่าด้วยภาคีเครือข่ายเด็ก เยาวชนและครอบครัว

ห้องย่อยที่ 5 “พลังครอบครัว...เรียนรู้กับลูกหลาน”

ประเด็น...รวมพลัง เพิ่มพื้นที่ดีให้เด็ก

9 กันยายน 2547 เวลา 09.00 - 12.00 น.

ณ ห้องคอนเวนชันเซ็นเตอร์ อิมแพคเมืองทองธานี

จัดโดย

มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว

ร่วมกับองค์กรภาคีเด็ก เยาวชนและครอบครัว

WA

541.JT3

ม686๖

2547

สมัชชา

สารบัญ

- คำนำ
- กิตติกรรมประกาศ
- รายงานสรุปการเงิน
- เนื้อหาโครงการฯ / วัตถุประสงค์ / รูปแบบกิจกรรม
- สรุปภาพการดำเนินการ
- องค์การภาคีร่วมจัด
- ภาพประกอบกิจกรรม
- สื่อวีดิทัศน์นำเสนอ เรื่อง “พื้นที่ดี ไม่เริ่มเดี๋ยวนี้ก็ไม่มีความ”

WA 541.JT3 ๒686๖ 2547

* R 5 0 0 0 0 0 0 0 1 1 3 *

รายงานสรุปงานสัมมนาสุขภาพแห่งชาติ...
สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

คำนำ

ด้วยสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรช.) ได้มอบหมายให้มูลนิธิเครือข่ายครอบครัวเป็นผู้ประสานงานหลักเฉพาะภาคีเครือข่ายเด็ก เยาวชนและครอบครัว ในการร่วมภารกิจในการจัดงานสมัชชาสุขภาพแห่งชาติปี 47 ระหว่างวันที่ 8 - 9 กันยายน 2547 ณ อิมแพคเมืองทองธานี

มูลนิธิเครือข่ายครอบครัวได้ร่วมมือกับบุคคล หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ในการร่วมดำเนินงาน โดยมีกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการรวมพลัง ระดมความคิดร่วมกัน ในประเด็น พื้นที่ดีสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว และขอร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุน พรบ.สุขภาพแห่งชาติ

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินงานดังกล่าวได้รับความร่วมมือ และเกิดการประสานงานร่วมกัน ทำให้ได้รับความรู้ และสร้างความสัมพันธ์ในภาคีร่วมจัด ที่สำคัญยิ่งคือ การให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการเดินทางไปด้วยกัน เพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัวในสังคมได้รับการเหลียวแลและได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชนและหน่วยงานต่างๆ ในอนาคตต่อไป

ขอขอบคุณทีมงานสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรส.) ที่ช่วยประสานงานและให้ความไว้วางใจในการจัดงานครั้งนี้ โดยเฉพาะทญ. เมธินี คุปพิทยานันท์ (หมอเมย์) , อ.กรรณิการ์ บรรเทิงจิตร และคุณเอกชัย ทิพย์ภักดี ที่สนับสนุนในเรื่องต่างๆ ช่วยเหลือและประสานงานอย่างดีเยี่ยม และอีกท่านที่ขาดไม่ได้คือ รศ.ดร. จิตตินันท์ เดชะคุป (อ.แมว) ที่ให้ข้อมูลภาพรวมเพื่อให้งานจัดกิจกรรมสอดคล้องกับปัญหาในสังคม

ขอบคุณทีมคณะทำงาน และภาคีร่วมจัดทุกหน่วยงานทุกท่าน รวมทั้งเด็กๆ ทีมลำตัดของพวกเราที่ร่วมสร้างสีสันและทำให้บรรยากาศในช่วงสุดท้าย

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การเดินทางของภาคีเด็ก เยาวชนและครอบครัว จะมีกระบวนการและมีพลังในการขับเคลื่อนต่อไปไม่มีที่สิ้นสุดอย่างแน่นอน

กมลชนก ทัดบุปผา

(ผู้ประสานงานหลักในการดำเนินงานห้องย่อย)

มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว

โครงการ

งานสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ปีพ.ศ. 2547

ประเด็นเฉพาะ...ภาคีเครือข่ายเด็ก เยาวชน และครอบครัว

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

องค์กร มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว
ที่อยู่ 208 ซอย 10 ประชาานิเวศ 1 ถนนเทศบาลรังรักษ์เหนือ
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0-2954-2346-7 โทรสาร 0-2954-2348
เว็บไซต์ www.familynetwork.or.th

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ชื่อ-สกุล นางกมลชนก หัตถบุปผา
ตำแหน่ง ผู้ประสานงานกิจการพิเศษ
โทรศัพท์ 0-2954-2346-7 โทรสาร 0-2954-2348
มือถือ 0-9484-2892

นำเสนอ โครงการงานสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ปีพ.ศ. 2547
ประเด็นเฉพาะภาคีเครือข่ายเด็ก เยาวชน และครอบครัว
(ส่วนงานห้องพลังครอบครัว...เรียนรู้กับลูกหลาน)

วัน เวลา และสถานที่

วันพฤหัสบดีที่ 9 กันยายน 2547 เวลา 09.00 – 12.00 น.
ณ อิมแพ็ค เมืองทองธานี

วันที่เสนอโครงการ 6 สิงหาคม 2547

วันที่อนุมัติโครงการ

สมัชชาสุขภาพแห่งชาติปี 2547 : ประเด็นเฉพาะภาคีเครือข่ายเด็ก เยาวชน และครอบครัว

วันที่ 9 กันยายน 2547 เวลา 09.00 – 12.00 น. ณ อิมแพ็ค เมืองทองธานี

ชื่อห้อง	:	พลังครอบครัว...เรียนรู้กับลูกหลาน
Concept	:	รวมพลัง สู่การเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัวอย่างมีความสุข
ประเด็น	:	รวมพลัง เพิ่มพื้นที่ดีให้เด็ก
วัน-เวลา	:	วันพฤหัสบดีที่ 9 กันยายน 47 เวลา 09.00-12.00 น. (3 ชม.)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อระดมพลังปัญญาจากภาคีเครือข่ายต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ และร่วมกันจัดทำข้อเสนอเพื่อให้สังคมทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว
2. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์และรวมพลังความคิด เพื่อสร้างการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัวอย่างมีความสุข

กลุ่มเป้าหมาย (ประมาณ 300-350 คน)

1. กลุ่มองค์กรภาคีที่ทำงานด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัว
2. ผู้แทนจากโรงเรียนที่สนใจทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด (อาจารย์และนักเรียนระดับ ประถม-มัธยม)
3. ผู้แทนองค์กรภาครัฐ เอกชน และสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้อง
4. ครอบครัวและผู้สนใจทั่วไป

รูปแบบการนำเสนอ

เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ในการระดมพลัง ระดมความคิด สู่การขับเคลื่อนต่อไปอย่างมีเป้าหมายในการจัดกิจกรรมครั้งนี้ โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ช่วง คือ

- ช่วง “สร้างพลังศรัทธา ” เป็นช่วงแห่งการสร้างพลังร่วมกัน เพื่อทำให้เกิดการตระหนักและรับรู้ความสำคัญของพลังเล็กๆ แต่สามารถเปลี่ยนเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ได้ด้วยแรงศรัทธาที่มีร่วมกัน

กิจกรรม (ประมาณ 15 นาที)

- ผู้นำด้วยเพลงแห่งสติ ของเสถียรธรรม นำโดยคุณแม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุด

ผู้รับผิดชอบกิจกรรม.....เสถียรธรรมสถาน

● ช่วง “ การเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ” (ประมาณ 2 ชั่วโมง)

กิจกรรม

- ชมวิดีโอทัศน์ (10 นาที) “ มิติแห่งการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ของเด็ก เยาวชนและครอบครัว ” นำเสนอเนื้อหาและข้อมูลที่ได้จากการทบทวนเอกสารรายงาน (สัปดาห์ข้อมูลจากกลุ่มพื้นที่ทางสังคม เช่น สวนสาธารณะ สนามกีฬา ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และกลุ่มสื่อสาธารณะ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต) ตลอดจนสามารถสื่อให้สังคมรู้ว่าทุกพื้นที่รอบๆ ตัวเด็กนั้นเป็นอย่างไร และจะเกิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ได้อย่างไร อีกทั้งบุคคลที่อยู่รอบๆ เด็กจะมีส่วนอย่างไร เป็นการเปิดคำถาม เพื่อเป็นการจุดประกายพูดคุยแสดงความคิดเห็นร่วมกันบนเวทีเสวนา

ผู้รับผิดชอบกิจกรรม..... ขบวนการตาสับปะรด และมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว

- เสวนาพาทิ... (เพิ่ม) พื้นที่โตให้เด็ก (เป็นช่วงแห่งการรวมพลัง ระดมความคิดจากกลุ่มเป้าหมายเพื่อทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และนำเสนอรูปแบบ รวมถึงนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ ของพลังภาคีและผู้เข้าร่วม)

ผู้รับผิดชอบกิจกรรม..... สถาบันครอบครัวรักลูก บริษัทรักลูกแฟมิลีกรุ๊ป จำกัด

● ช่วง “ ผลงานพลังสู่สุขภาวะที่ยั่งยืน ” เป็นการประสานความร่วมมือทุกส่วน เพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนของสังคม (ประมาณ 45 นาที)

กิจกรรม

- นำเสนอข้อคิดเห็นต่างๆ ที่ได้มาทั้งก่อนวันงานและในวันงาน โดยรวบรวมจากกลุ่มภาคีต่างๆ , บอร์ดเดินได้ (แสดงความคิดเห็น) ได้แก่ (บอร์ดสีดำ-ประกาศเจตนารมณ์ และ บอร์ดสีขาว-พลังภาคี) และผู้เข้าร่วมกิจกรรมภายในงาน

ผู้รับผิดชอบกิจกรรม...คุณสมลักษณ์ ลิ้ม

- เสียงสะท้อนจากมุมมองของเด็กๆ (เป็นการแสดงลำดัดของเด็กๆ เพื่อร่วมนำเสนอข้อคิดเห็นในมิติของพวกเขา)

ผู้รับผิดชอบกิจกรรม...คุณสมลักษณ์ ลิ้ม

องค์กรภาคีผู้รับผิดชอบการจัดงาน

1. มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว
2. เครือข่ายผู้ปกครองเด็กพิการ
3. สหพันธ์ครอบครัวเพื่อความสามัคคีและสันติภาพโลก (ประเทศไทย)
4. ขบวนการตาสับปะรด
5. สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว ม.มหิดล
6. เสถียรธรรมสถาน
7. มูลนิธิหมอชาวบ้าน
8. ชมรมเรารักครอบครัว

9. มูลนิธิเด็ก หมู่บ้านเด็ก และสถาบันการทูนไทย
10. บริษัท รักลูกแฟมิลีกรุ๊ป จำกัด
11. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
12. มูลนิธิปภาห์มา กุมารี ราชอาณาจักร
13. ครอบครัวบ้านเรียน
14. บริษัทบัณฑิต เซ็นเตอร์ จำกัด
15. มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก และภาคีอื่นๆ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดเครือข่ายภาคีทั้งในระดับองค์กรและบุคคลที่จะร่วมสร้างและรณรงค์ให้เกิดพื้นที่การเรียนรู้ที่ดี โดยเฉพาะการสร้างเสริมสุขภาวะให้แก่เด็กและครอบครัวในพื้นที่ต่างๆ
2. สังคมเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และเรียนรู้ ถึงการเสริมสร้างพื้นที่การเรียนรู้ที่ดีให้แก่เด็กและครอบครัว อันจะนำไปสู่นโยบายสาธารณะต่อไป

รายงานสรุป

การดำเนินการจัดงานสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ 47
เฉพาะประเด็นว่าด้วยภาคีเครือข่ายเด็ก เยาวชนและครอบครัว
ห้องย่อยที่ 5 "พลังครอบครัว...เรียนรู้กับลูกหลาน"
วันที่ 9 กันยายน 47 เวลา 09.00-12.00 น.

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. ผู้ใหญ่	จำนวน	220	คน
2. เด็ก เยาวชน	จำนวน	23	คน
รวมทั้งสิ้น		243	คน

หมายเหตุ

จำนวนผู้เข้าร่วมนับได้จากการลงทะเบียนหน้าห้องย่อย

การประเมินภาพรวมการจัดกิจกรรม

การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในห้องย่อยที่ 5 "พลังครอบครัว...เรียนรู้กับลูกหลาน" ว่าด้วยประเด็น "รวมพลัง เพิ่มพื้นที่ดีให้เด็ก" ตั้งอยู่บนฐานความคิดตามวัตถุประสงค์ คือ

1. ระดมพลังปัญญาจากภาคีเครือข่ายต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและร่วมกันจัดทำข้อเสนอ
2. เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์และรวมพลังความคิด เพื่อสร้างการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัวอย่างมีความสุข

ซึ่งรูปแบบของกิจกรรมจะเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมกิจกรรมภายในห้องย่อยที่ 5 โดยมีการนำเสนอในแต่ละช่วงดังนี้คือ

ช่วงแรก จะเน้นกระบวนการสร้างพลังร่วมกันมีการนำกิจกรรมแห่งสติ ซึ่งนำโดยแม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุด เป็นผู้นำกระบวนการทำกิจกรรมกลุ่มใหญ่ เพื่อให้เรียนรู้ตัวเองและลดอัตตาของแต่ละคน

ช่วงสอง เป็นการนำเสนอสถานการณ์ภาพรวมโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ เป็นตัวนำเรื่องเข้าสู่ประเด็นคำถามเพื่อร่วมระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมซึ่งมีทั้งกลุ่มที่ได้มีการประชุมมาแล้วระดับหนึ่ง ประกอบด้วยกลุ่มสื่อเด็ก กลุ่มเด็กด้อยโอกาส กลุ่มผู้ปกครองเด็กพิการ กลุ่มเครือข่ายครอบครัวและกลุ่มโฮมสคูลอีกทั้งกลุ่มผู้ที่สนใจทั่วไปทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชนและชุมชนทั้งใน

กรุงเทพฯและต่างจังหวัด ในช่วงนี้ได้มีข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้เข้าร่วมในประเด็น "เพิ่มพื้นที่ดีให้กับเด็ก" ได้แก่

- การเสนอประสบการณ์ต่างแดนในมุมมองของเด็ก
 - พื้นที่พิเศษสำหรับเด็กและเยาวชน โดยมีห้องน้ำสำหรับเด็กและคนพิการ
 - ห้องสมุดสำหรับเด็กโดยเฉพาะ โดยสามารถแยกเด็กให้อยู่ตามลำพังได้อย่างปลอดภัย
- การเสนอประสบการณ์เรียนรู้จากลำปาง หนึ่งในตัวอย่างของโครงการครอบครัวเข้มแข็ง
 - โครงการสร้างเสริมศักยภาพการเรียนรู้ เพื่อให้สิ่งที่ได้เรียนรู้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในชุมชนของตนเอง

- การนำเสนอของกลุ่มเด็กตาบอด

กิจกรรมเด็ก

- สื่อข่าววิทยุเด็ก
- อินเทอร์เน็ต

สิ่งที่ได้เรียนรู้และต้องการ

1. เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเด็ก
2. ผู้ใหญ่ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างเต็มที่

- ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อหญิงและชุมชน

1. ขอให้มียกกฎหมาย มีมาตรการรองรับการศึกษาทางเลือกสำหรับเด็ก (การเรียนรู้ร่วมกับการฝึกอาชีพ)
2. ขอให้มียุทธศาสตร์สนับสนุนกิจกรรมเด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยเฉพาะผู้ที่ด้อยโอกาส

- ชมรมครอบครัวเพื่อการเรียนรู้

- สื่อการเรียนรู้ของเด็ก มีการยกตัวอย่างในรูปแบบที่ได้นำไปใช้และเกิดการพัฒนาภายในกลุ่ม เช่น "แบ่งปันฝั่งรัก" ใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ของเด็ก สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ ความอบอุ่น มุ่งมั่นสู่สมาธิ และการส่งเสริมคุณธรรมสู่สังคม
- ครอบครัวและโรงเรียนร่วมส่งเสริมพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด
- รัฐต้องส่งเสริมกิจกรรมครอบครัว โดยผ่านโรงเรียนอย่างจริงจัง

- เครือข่ายชุมชนรักแผ่นดิน

- ขอให้พ่อแม่เปิดพื้นที่ให้ลูก ได้แก่ เวลา ความรัก ความเอาใจใส่ต่อเด็ก
- อย่าเปรียบเทียบเด็กกับผู้อื่น

- เน้นการสร้างแรงจูงใจหรือให้กำลังใจ มิใช่ตำหนิเด็ก
- กลุ่มผู้ปกครองเด็กพิการ
 - เป้าหมายการเรียนรู้ของเด็กพิการและครอบครัว คือ ความสุข
 - ขอโอกาสการรับรู้และโอกาสการเรียนรู้ร่วมกับสังคมอย่างหลากหลาย
- ครอบครัวเข้มแข็งจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - พ่อแม่และเด็กมีเวทีเรียนรู้ร่วมกันในรูปแบบต่างๆ
 - เรียนรู้ปัญหา ร่วมกันกับเด็ก
 - นำหลักศาสนาไปแก้ปัญหาและดำรงชีวิตประจำวันของเด็กและครอบครัว
 - ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบูรณาการการอยู่อย่างมีความสุขของเด็กครอบครัว ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ให้เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนโดยผ่านเวทีการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน
- สภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย
 - ยึดหลักพรหมวิหาร 4 (เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา)
 - ใช้กฎหมายคุ้มครองเด็ก
 - ผู้สูงวัยใกล้ชิดสัมพันธ์

ช่วงสุดท้าย เป็นการสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากที่ประชุมระดมความคิดเห็น และจากทีมงานสังเคราะห์ข้อมูลที่มีการรวบรวมข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และมีการสร้างบรรยากาศของผู้เข้าร่วมในช่วงท้ายด้วยการแสดงความสามารถของกลุ่มเด็กๆ จากโรงเรียนวัดตำหนักเหนือ(ชินวิทยานุสรณ์) ทำให้ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมงานต่อการนำเสนอทั้งเนื้อร้อง ท่วงทำนองและท่าทีของเด็กๆ ที่สามารถสอดแทรกข้อมูลเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ของเด็กและครอบครัวได้อย่างลงตัว

ข้อสรุปในประเด็นพื้นที่ ๆ ดีสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว มีองค์ประกอบหลัก ๆ ได้แก่

1. องค์ความรู้ กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้และองค์ความรู้สู่การเรียนรู้
2. พื้นที่แห่งการเรียนรู้และกิจกรรม เช่น เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เด็ก เยาวชนและครอบครัวในรูปแบบต่างๆ , สถาบันหรือสถานศึกษาที่ให้แหล่งเรียนรู้ รวมทั้งช่องทางและพื้นที่สื่อทุกชนิด
3. สื่อบุคคลต้นแบบ เช่น บุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในครอบครัว ชุมชน สังคม เพื่อเป็นต้นแบบให้เด็ก เยาวชนได้เรียนรู้
4. สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และเป็นสถานที่ที่ให้ความปกป้องคุ้มครองเด็ก เยาวชนให้ได้รับความปลอดภัย ก่อเกิดสุนทรียภาพ มีจริยธรรม คุณธรรมและมีจิตสาธารณะ

5. วิถีชีวิตทางวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นเด็ก เยาวชนและครอบครัวได้เรียนรู้ร่วมกันในวิถีชุมชนและวัฒนธรรมไทยแบบองค์รวม ตลอดจนให้ตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรม ประเพณีที่ดั้งเดิมของไทยสู่กระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิตประจำวัน

จะเห็นว่ารูปแบบและวิธีการระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมดังกล่าวเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นในระดับหนึ่ง อีกทั้งยังมีการรวบรวมข้อมูลจากผู้เข้าร่วมงานสมาชิก ทั้ง 2 วัน ตั้งแต่วันที่ 8-9 ก.ย.47 ในประเด็น "พื้นที่แห่งการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชนและครอบครัว" เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอื่นๆ ได้มีส่วนร่วมเสนอแนะร่วมกัน โดยใช้หุ่นขี้ผึ้งและแมว เป็นตัวนำเรื่องและเรียกถึงความสนใจ ซึ่งได้ข้อสรุปจากการสนทนาอย่าง ดังนี้คือ

มุมมองของผู้ใหญ่ จำนวน 263 คน

- พื้นที่สาธารณะสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว ได้แก่ สวนสมุนไพรม , วัด , สวนสาธารณะ , พิพิธภัณฑ์ , สวนสัตว์เปิด , สนามกีฬา , โรงเรียนเฉพาะเด็กพิเศษ , อุทยานประวัติศาสตร์ต่างๆ , ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาไทย และต้องเป็นสถานที่ที่สามารถมาได้ทั้งครอบครัว เน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขร่วมกัน

- พื้นที่ในชุมชน อาทิเช่น ห้องสมุด (ที่ใกล้บ้าน) , โรงเรียน , สนามเด็กเล่น , สวนสุขภาพ , ลานอเนกประสงค์ , ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนโดยการจัดตั้งขององค์การชุมชน เช่น การจัดให้มีการจัดกิจกรรมในชุมชนระดับหมู่บ้าน ตำบล และจังหวัดโรงเรียน โดยเน้นให้ครอบครัวและชุมชนเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ดีที่สุดของเด็ก และอยากให้มีการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมภายในครอบครัว

- ข้อเสนอแนะต่างๆ และคำจำกัดความของ พื้นที่ดีสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว
 - พื้นที่ดีๆ คือสถานที่ที่ไม่จำกัดเฉพาะที่ได้จัดไว้ขึ้นเท่านั้น อาจรวมถึงสถานที่ต่าง ๆ รอบตัวเรา เช่น เหตุการณ์โดยรอบ สวนสาธารณะ สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ โดยใช้วัฒนธรรม/ศิลปะ/ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาเสริมสร้างการเรียนรู้ให้เด็ก ทุกพื้นที่ควรเป็นพื้นที่ของการเรียนรู้
 - สังคมที่ปลอดภัย สิ่งแวดล้อมที่น่าอยู่ ความมีน้ำใจไมตรี มีความเอื้ออาทร และสามารถแลกเปลี่ยนระหว่างกันได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่
 - พื้นที่การเรียนรู้สำหรับเด็ก โดยจัดพื้นที่ภายในบริเวณบ้านให้เป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ เช่น มุมไปสเตอร์เพื่อการเรียนรู้ วางหนังสือไว้บนโต๊ะ ตามพื้น เพราะเด็กสนใจทีละน้อย แต่ดูเป็นระยะ

- การสร้างพื้นที่ตั้งแต่ในบ้าน โรงเรียน วัด และสังคม ให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม และเสนอความคิดเห็น ครอบครัวต้องเสริมและแนะนำให้ถูกต้อง ควรสร้างจิตสำนึกให้เด็กมีความรักต่อครอบครัว โรงเรียน และกินอยู่อย่างพอเพียง
- ควรให้ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนในประเด็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ของเด็กและครอบครัวอย่างจริงจัง และเด่นชัดเป็นรูปธรรม
- เปิดโรงเรียนทางเลือก (เด็กด้อยโอกาส) มีกฎหมายรองรับโรงเรียนทางเลือก
- ขยายเครือข่ายในการจัดกิจกรรมครอบครัวให้ครอบคลุมในทุกจังหวัด
- มีวันครอบครัวทุกเสาร์-อาทิตย์
- **พื้นที่สื่อสาธารณะ**
 - อยากให้มีพื้นที่ในการเรียนรู้ให้มากขึ้นกว่าปัจจุบันนี้ เด็กๆ ในต่างจังหวัดถึงแม้จะอยู่กับธรรมชาติและได้เรียนรู้แล้วแต่ปัจจุบันเทคโนโลยีต่าง ๆ และสื่อต่าง ๆ ที่เข้ามาทำให้ความอยากรู้อยากเห็นน้อยลง เพราะสื่อทำให้เด็กหันไปสนใจเทคโนโลยีมากกว่าธรรมชาติ
 - พื้นที่ทางสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและครอบครัว
 - ควรมีมาตรการป้องกันสื่อลามกที่เป็นอันตรายต่อเด็ก และควรมีการออกกฎหมายที่สามารถควบคุมอย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง

มุมมองของเด็ก และเยาวชน จำนวน 120 คน

- พื้นที่ทางสังคมสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ , สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ (สวนสนุก สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนสุขภาพ ทะเล น้ำตก) , ศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์ , สนามกีฬา , เวทีการแสดง , แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ , ห้องสมุดเคลื่อนที่
- ในชุมชน เช่น ห้องสมุด , วัดในชุมชน , โรงเรียน , บ้านที่ปลอดภัย ,
- พื้นที่สื่อสาธารณะ เช่น รายการโทรทัศน์ที่ดีสำหรับเด็กๆ , อินเทอร์เน็ตชุมชน , อยากให้มีรายการทีวีมีรายการสำหรับเด็กบ้างในช่วงเวลาที่เด็กอยู่บ้านทั้งในวันธรรมดาและเสาร์ อาทิตย์ ควรมีระบบจัดการสำหรับรายการที่แสดงถึงความรุนแรงทางสังคม
- ข้อเสนอแนะและคำจำกัดความของ พื้นที่ดีสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว
 - เป็นสถานที่ที่ให้ความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น ความสุข และให้คำปรึกษาที่ดี
 - พื้นที่ของเด็กและครอบครัวมาแลกเปลี่ยน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ปลอดภัย

- การเรียนแบบ Homestay คือการเรียนรู้อันที่บ้าน ซึ่งการเรียนแบบนี้สามารถหาข้อมูลการศึกษาได้จากแหล่งต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น และที่สำคัญได้รับความใกล้ชิดจากครอบครัว
- พื้นที่สำหรับเด็กและครอบครัวต้องมีสื่อที่ดี ไม่มีสื่อที่ลามกในสถานที่ของครอบครัว
- พื้นที่แห่งการเรียนรู้สำหรับครอบครัวสู่ชุมชนท้องถิ่น พาลูกหลานเรียนรู้ชุมชนแทนการไปห้างเป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญาสืบสานตำนานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
- พื้นที่แห่งการเรียนรู้ ให้เด็กและผู้ใหญ่เรียนรู้ไปพร้อมๆกันในโลกของการเปลี่ยนแปลงไม่รู้จบ ลักษณะของสื่อควรทันสมัยน่าสนใจถ่ายทอดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับวัย

มุมมองของภาคีร่วมจัดกว่า 20 องค์กร

ภาระที่สำคัญยิ่งขององค์กรกว่า 20 องค์กรคือ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เพื่อนำมาสังเคราะห์ข้อมูลโดยมีการจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมา ทั้งทีมสังเคราะห์สื่อสาธารณะ และทีมสังเคราะห์พื้นที่ทางสาธารณะ ทั้ง 2 ทีมงานได้มีการสรุปและนำเสนอข้อเรียกร้องเชิงนโยบายต่อสาธารณชนดังต่อไปนี้

● ระดับชาติ

1. ให้มีศูนย์ประสานงานและศูนย์ข้อมูลด้านเด็ก เยาวชนและครอบครัว โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมทั้งระดับนโยบายและการปฏิบัติ
2. เพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเยาวชนสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ และกำหนดให้เป็นยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดจังหวัดนำร่องภาคละ 2 จังหวัด
3. สนับสนุนงานวิจัยพัฒนาเด็ก เยาวชนและครอบครัว และให้มีการเผยแพร่อย่างทั่วถึง เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการสำรวจและร่วมกันพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชนและครอบครัว
4. เพิ่มกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทางจิตให้เหมาะสมตามวัย
5. รณรงค์ให้ทุกฝ่ายเห็นความสำคัญของเด็ก เยาวชนและครอบครัว และจัดให้มีวาระแห่งชาติด้านเด็ก เยาวชนและครอบครัว ติดตามความก้าวหน้าของสถานการณ์เด็กอย่างเป็นระบบ ตลอดจนเพิ่มโอกาสสำหรับการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชนและครอบครัว ให้มีมาตรการสนับสนุนหนังสือดี ราคาถูกเพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัวอย่างจริงจัง

6. มีมาตรการควบคุมและลดสื่อที่คุกคามเด็ก กำหนดมาตรฐานตามหลักวิชาการ (พื้นที่เขียว เหลือง แดง) ส่งเสริมให้สื่อเน้นการพัฒนาเด็ก เยาวชนและครอบครัว โดยเน้นที่การเรียนรู้จากแบบอย่างที่ดี

● **ระดับจังหวัด /ท้องถิ่น**

7. ผลักดันให้เกิดศูนย์และกลไกการประสานงานเครือข่ายด้านเด็ก เยาวชนและครอบครัวระดับจังหวัด และอำเภอ

● **ระดับตนเองและครอบครัว**

8. ส่งเสริมโครงการพัฒนาศักยภาพเด็ก เยาวชนและครอบครัว เพื่อการพัฒนาคนรุ่นใหม่ให้เกิดความเข้มแข็งและมีจิตสาธารณะ กรณีเด็กพิการได้รับฟื้นฟูและพัฒนาเต็มตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน
9. ส่งเสริมศักยภาพครอบครัวในการพัฒนาและเลี้ยงดูเด็ก

จากการประเมินภาพการดำเนินงานโดยรวมสำหรับห้องย่อยที่ 5 ได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด มีหน่วยงานที่ให้ความสนใจในประเด็นที่น่าเสนอภายในห้องตลอดจนได้รับความร่วมมือจากภาคีร่วมจัดที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้ง เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานทั้งด้านเนื้อหาวิชาการ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังมีการประสานงานและร่วมกันเป็นพลังในการสร้างเครือข่ายเด็ก เยาวชนและครอบครัวร่วมกันในอนาคตข้างหน้า

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดกิจกรรม

เนื่องจากการจัดกิจกรรมเวทีห้องย่อยที่ 5 เป็นการนำเสนอการรวมพลังระดมความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมทั้งหมด และเกิดจากการร่วมมือกันของภาคีเด็ก เยาวชนและครอบครัว กว่า 20 องค์กรและส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ จึงทำให้การระดมความคิดเห็นและการนำเสนอรูปแบบกิจกรรมค่อนข้างอยู่ในวงจำกัด แต่ทุกหน่วยงานและทุกส่วนงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการทั้งในส่วนงานวิชาการ สนับสนุนข้อมูล และการนำเสนอรูปแบบกิจกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดครั้งนี้ ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันในการระดมความคิดเห็น ค้นหาข้อมูลร่วมกัน และเกิดการเป็นเครือข่ายช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่การดำเนินการดังกล่าวประสบกับปัญหาและเกิดอุปสรรคระหว่างทางและในวันที่ดำเนินการ อาทิเช่น

1. ข้อมูลสนับสนุนทางวิชาการยังไม่เพียงพอทั้งในเรื่องของพื้นที่ทางสังคมและพื้นที่สื่อสารสาธารณะ ซึ่งควรที่จะมีการจัดเสวนาระดมความคิดเห็นในวงกว้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลมาสนับสนุนในเชิงวิชาการ และสามารถจัดทำเป็นองค์ความรู้ได้ เพื่อให้เกิดการขยายผลต่อไปในอนาคต
2. ขาดความเชี่ยวชาญในการจัดการปัญหาเทคนิคเฉพาะด้าน เช่น ระบบการนำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์, ระบบควบคุมเสียง ภาพและแสง เป็นต้น
3. กระบวนการในการระดมพลังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมที่มีทั้งเด็ก เยาวชนและผู้ใหญ่ จะต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมานำกระบวนการกลุ่ม ซึ่งจะทำให้เกิดการสร้างบรรยากาศของการระดมความคิดเห็นอย่างแท้จริง